

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817205291
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7817205291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobcu: P. P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., E. XXX, zastúpeného advokátkou JUDr. Monikou Marjanovič, so sídlom v Košiciach, Urbánkova 6, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 7. decembra 2018 sp. zn. 9Csp/99/2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 7.12.2018 č.k. 9Csp/99/2017-147 v jeho napadnutých častiach výroku I. a výroku III.

Žalobca má p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Rožňava rozsudkom zo dňa 7.12.2018 č.k. 9Csp/99/2017-147 (ďalej len súd alebo súd prvej inštancie) rozhodol o žalobe rozsudku nasledovne :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5.068,58 € s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.068,58 € od 27.06.2017 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie ohľadom zaplataenia úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.068,58 € od 10.05.2017 do 26.06.2017 zastavuje.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalovaného s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu uplatnenom proti žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia v súvislosti s poskytnutým revolvingovým úverom zo zmluvy č. 8500009560 zo dňa 26.1.2012 a zo zmluvy č. 8100045874 zo dňa 26.7.2012.

3. Vec právne posúdil podľa ust. § 451 ods. 1 a 2, § 456 vety prvej, § 457, § 41, § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 52 ods. 3, ods. 4 OZ, § 53 ods. 1 prvej vety OZ, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1, ods. 2 OZ, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012, § 9 ods. 1, ods. 2 a § 11 ods. 1 tohto zákona.

4. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žaloba je dôvodná. Z dokazovania mal za preukázané, že žalobca v zmysle žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500009560 žiadal v bode 5 o poskytnutie úveru vo výške 1.500 EUR so splatnosťou na 36 splátok v 16. deň v mesiaci, s výškou mesačnej splátky 85,15 EUR, s celkovou čiastkou splatnou

spotrebiteľom (celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom) 3.065,40 EUR, s predpokladanou RPMN za úver 70 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70 %, priemernou RPMN za úver 45,66 %. Zo žiadosti ďalej vyplýva, že poskytnutá čiastka revolvingu má predstavovať sumu 858,31 EUR, celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť predstavuje sumu 2.043,60 EUR, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 60,27 % a ročná úroková sadzba revolvingu: 68,44 %. Žiadosť podpísal žalobca dňa 26.1.2012. V bode 6 citovanej žiadosti sú iným písmom dopísané údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte), podľa ktorých poskytnutá čiastka úveru je 1.500 EUR, splatnosť úveru je 36 splátok v 16. deň v mesiaci, výška mesačnej splátky vrátane úrokov je 85,15 EUR, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom 3.065,40 EUR, RPMN za úver 65,90 %, ročná úroková sadzba úveru 70 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver 45,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu má predstavovať sumu 858,31 EUR, celková čiastka na zaplatenie 2.043,60 EUR, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 62,79%, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %. V zmysle bodu 13 predmetnej žiadosti riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Dňa 26.1.2012 žalobca uzavrel so žalovaným aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500009560 zo dňa 26.1.2012 vyplýva, že dlžníkom je žalobca a bol mu schválený úver vo výške 1.500 EUR so splatnosťou na 36 mesiacov, s mesačnou splátkou 85,15 EUR, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 16.3.2012, s dátumom splatnosti 16.2.2015, s mesačnou periodicitou splácania úveru, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania v 16. deň, ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru 65,90 %, s priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu podpísania zmluvy 45,66 %, so schválenou výškou revolvingu 993,43 EUR, so zvýšením celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 993,43 EUR, s výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 85,15 EUR, s RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 62,79 %, s úverovým limitom 1.500 EUR, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 3.065,40 EUR, s odplatom za poskytnutie služby v zmysle článku 8 ods. 8.1 písm. a/ Dohody o poskytnutí služby 222,95 EUR, s ročnou úrokovou sadzbou úveru 70 %, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť za poskytnutie každého revolvingu 2.043,60 EUR, s ročnou úrokovou sadzbou úrokov z omeškania 9 %, s ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 68,44 % a s dátumom nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy 26.1.2012.

5. Tiež mal za preukázané, že zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100045874 podpísanej žalobcom 25.7.2012 a žalovaným 26.7.2012 vyplýva, že žalobca v bode 5 žiadosti žiadal o poskytnutie úveru vo výške 1.500 EUR so splatnosťou na 36 splátok v 19. deň v mesiaci, s výškou mesačnej splátky 85,15 EUR, s celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom (celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom) 3.065,40 EUR, s predpokladanou RPMN za úver 70 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70 %, s priemernou RPMN za úver 46,52 %. Zo žiadosti ďalej vyplýva, že poskytnutá čiastka revolvingu má predstavovať sumu 858,31 EUR, celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť predstavuje sumu 2.043,60 EUR, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27 % a ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %. V bode 6 citovanej žiadosti sú iným písmom dopísané údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte), podľa ktorých poskytnutá čiastka úveru je 1.500 EUR, splatnosť úveru je 36 splátok v 19. deň v mesiaci, výška mesačnej splátky vrátane úrokov je 85,15 EUR, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom 3.065,40 EUR, RPMN za úver 65,23 %, ročná úroková sadzba úveru 70 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver 46,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu má predstavovať sumu 858,31 EUR, celková čiastka na zaplatenie 2.043,60 EUR, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 56,09%, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44% a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75%. V zmysle bodu 13 predmetnej žiadosti riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Dňa 26.7.2012 žalobca uzavrel so žalovaným aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100045874 zo dňa 26.7.2012 vyplýva, že dlžníkom je žalobca a bol mu schválený úver vo výške 1.500 EUR so splatnosťou na 36 mesiacov, s mesačnou splátkou 85,15 EUR, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 19.9.2012, s dátumom splatnosti 19.8.2015, s mesačnou periodicitou splácania úveru, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania v 19. deň, ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru 65,23 %, s priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu podpísania zmluvy 46,52 %, so schválenou výškou revolvingu 993,43 EUR, so zvýšením celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 993,43 EUR, s výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 85,15 EUR, s RPMN

po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 56,09 %, s úverovým limitom 1.500 EUR, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 3.065,40 EUR, s odplatom za poskytnutie služby v zmysle článku 8 ods. 8.1 písm. a/ Dohody o poskytnutí služby 222,95 EUR, s ročnou úrokovou sadzbou úveru 70 %, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť za poskytnutie každého revolvingu 2.043,60 EUR, s ročnou úrokovou sadzbou úrokov z omeškania 8,75 %, s ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 68,44 % a s dátumom nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy 26.7.2012.

6. Z potvrdenia o vykonaných zrážkach zo služobného platu k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500009560 súd zistil, že na základe dohody o zrážkach zo mzdy k tejto zmluve, boli vykonávané zrážky žalobcu zo služobného platu v období od 04/2012 až 02/2017 v celkovej výške 5.023,85 EUR. Z potvrdenia o vykonaných zrážkach zo služobného platu k zmluve o revolvingovom úvere č. 8100045874 na základe dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve, boli vykonávané zrážky zo služobného platu žalobcu v období od 11/2012 - 03/2017 v celkovej výške 4.512,95 EUR. Súd právne uzavrel, že predložené zmluvy sú predtlačení formulár bežne používaný žalovaným na tento účel. Mal za to, že obe vyššie oboznamované zmluvy sú v rozpore s ust. § 9 ods. 1, § 3 ods. 2 písm. f/ a i/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočností, že žalovaný v oboch prípadoch, u prvej zmluvy prostredníctvom G. Z. a u druhej zmluvy prostredníctvom S. Š. spísal so žalobcom obe žiadosti o poskytnutie úverov v bode 5 a následne, žiadosti boli podpísané žalobcom dňa 24.1.2012 a 25.7.2012. Zo samotného bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplíňať, teda v čase uzavretia zmlúv - žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere. Žalobcovi mali dôjsť oznámenia veriteľov o schválení úveru - Zmluva o revolvingovom úvere. Uvedené oznámenia nie sú však podpísané zo strany žalobcu. Z toho vyplýva, že žalobca so žalovaným neuzavrel písomné zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ust. § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov, boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalobca nepodpísal. Mal preto za to, že takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľských zmlúv je potrebné považovať za nekalú praktiku žalovaného, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobca - dlžník nevie, v akej výške a s akými podmienkami mu bude schválený úver, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru mu má byť oznámené následne žalovaným, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý - výšku úrokov, splátky a podobne. Mal preto za to, že z týchto dôvodov nebola dodržaná písomná forma zmluvy v zmysle ust. § 40 ods. 1 OZ a § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

7. Ďalej právne uzavrel, že uzavreté zmluvy neobsahujú zákonom vyžadované náležitosti. Mal za to, že v zmluvách nie je uvedená konečná splatnosť úveru a údaj o konečnej splatnosti úveru nie je možné stotožniť so stanovením počtu mesačných splátok, resp. dátumom poslednej splátky; konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo. Ďalej mal za to, že v oboch prípadoch je ročná úroková sadzba vo výške 70 % neprimeraná, keďže predstavuje dvojnásobok priemerných úrokových mier úverov, poskytovaných bankami a uverejnených NBS pri nových obchodoch v roku 2012 platných aj pre spotrebiteľské úvery. Pokiaľ súd vychádzal z uvedených priemerných úrokových mier, zistil, že v januári 2012 a v júli 2012, t.j. v období poskytnutia úverov, bola priemerná miera úrokov pri nových obchodoch v spotrebiteľských úveroch platná pre domácnosti pre obdobie od jedného roka do piatich rokov, vo výške 12,11 % a 11,98 %. Keďže najvyššia prípustná miera nesmie prekročiť dvojnásobok miery, t. zn. v danom prípade 24,22 % a 23,96 %, je zrejmé, že úroková sadzba uvedená v zmluvách túto mieru značne prekročila. Navyiac poskytovateľ úveru si nespĺnil ani svoje povinnosti vyplývajúce z ust. § 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch a neoznámil riadne spôsob výpočtu úrokovej sadzby. Neprimeraná vysoká úroková sadzba je sadzba, ktorá sa prieči dobrým mravom, preto zmluvné dojednanie úrokovej sadzby je neplatné v zmysle ust. § 39 OZ. V dôsledku toho zmluva neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť zmluvy, dojednanie o úrokovej sadzbe v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Nakoľko súd poskytnuté úvery považoval za bezúročné a bez poplatkov, žalovaný má nárok na plnenie, ktoré poskytol žalobcovi, ktorého výška v danom prípade medzi stranami sporu nebola sporná a predstavuje pri zmluve o revolvingovom úvere č. 8500009560 sumu 2.723,40 EUR (1.277,05 EUR - po odrátaní poplatku vo výške 222,95 EUR + 723,19 EUR + 723,19 EUR) a pri Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100045874 zo dňa 26.7.2012 sumu 2.024 EUR (1.277,05 EUR - po odrátaní poplatku vo výške 222,95 EUR + 723,19 EUR). Z celkovo poskytnutej 4.723,67 EUR žalovaný sa na úkor žalobcu

bezdôvodne obohatil vo výške 5.068,58 EUR, keď od neho formou zrážok zo mzdy a prevodu na bankový účet prijal sumu vo výške 9.792,25 EUR.

9. K vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného vyjadril právny názor, podľa ktorého žaloba bola podaná v priebehu plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby, súčasná bola zachovaná aj 3-ročná objektívna premlčacia doba. Mal za to, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného sa žalobca dozvedel až krátko pred podaním žaloby, dňa 5.5.2017, a preto pokiaľ žaloba bola podaná dňa 9.5.2017, neuplynula. Pokiaľ ide o posúdenie 3-ročnej objektívnej premlčacej doby, táto začala plynúť odo dňa nasledujúceho po uhradení tej-ktorej splátky s poukazom na to, že žalobca si v konaní uplatnil len bezdôvodné obohatenie za zaplatené splátky pri úvere zo dňa 26.1.2012 od 16.10.2014 do februára 2017 a pri úvere zo dňa 26.7.2012 od 19.8.2014 do februára 2017.

10. Vo vzťahu k uplatnenému príslušenstvu súd poukázal na to, že pokiaľ doba splatnosti záväzku z bezdôvodného obohatenia nie je ustanovená právnym predpisom, a ak nebola ani dohodnutá, potom platí ust. § 563 OZ, podľa ktorého dlžník je povinný splniť dlh prvý deň potom, kedy bol o plnenie veriteľom požiadany. V danom prípade doručenie žaloby žalovanému je potrebné považovať za výzvu na splnenie peňažného dlhu, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi zákonné úroky z omeškania počnúc odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby.

11. V súvislosti s čiastočným späťvzatím žaloby, pokiaľ ide o časť uplatnených úrokov z omeškania, súd konanie v tejto časti v zmysle ust. § 145 ods. 2 CSP zastavil.

12. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2 CSP s tým, že keďže žalobca bol v konaní úspešný a zastavujúca časť konania predstavuje na jeho strane iba nepatrný neúspech, súd vychádzal z toho, že žalobca mal v konaní plný úspech. Preto mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

13. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, a to v časti výrokov I. a III., a to z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, vrátane odvolacieho konania. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým záverom a vec nesprávne posúdil aj právnej stránke. Na rozdiel od právneho záveru súdu o tom, že v danom prípade nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500009560 a 8100045874 z dôvodu nedodržania písomnej formy zmlúv, mal za to, že v oboch prípadoch písomná forma zmluvy bola zachovaná, a preto záver súdu uvedený v bode 64. nie je v súlade so skutočnosťami vyplývajúcimi z dokazovania a ani v súlade s právnymi predpismi. V tejto súvislosti zdôraznil, že návrh na uzavretie a prijatie návrhu sú obsahnuté v bodoch 5 a 6 listiny označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, zatiaľ čo oznámenie veriteľa o schválení úveru je rekapituláciou údajov vyplývajúcich zo zmluvy a zmluvných dojednaní a nie jednostranným právnym úkonom prijatia návrhu. Zmluva o revolvingovom úvere, teda návrh na jej uzavretie a prijatie návrhu, sú na jednej aj tej istej listine. Z napadnutého rozsudku nie je zrejмый jediný dôvod, na základe ktorého súd posudzoval skutkový stav spôsobom, kedy prijatie návrhu vyjadrené v bode 6 ani nevyhodnotil. Aj z označenia bodov 5 a 6 je zřejmé, že ide o vyjadrenie dvoch, na seba nadväzujúcich úkonov. Kým bod 5 sa označuje ako žiadosť o revolvingový úver, bod 6 sa označuje ako schválenie revolvingového úveru. Ďalej napadol čo do vecnej správnosti záver súdu prvej inštancie, ktorý ako dôvod rozhodnutia uviedol, že obe zmluvy neobsahujú platne dohodnutú úrokovú sadzbu. Podľa jeho názoru dôvody rozhodnutia súdu, podľa ktorého dojednanie úrokovej sadzby je neplatné, sú v rozpore so zákonom. Mal za to, že pokiaľ súd vo veci rozhodoval na základe porovnávania výšky úrokovej sadzby s priemernými úrokovými sadzbami bánk, takýto postup nemá oporu v zákone a odporuje aj ust. § 53 ods. 6 OZ. V tejto súvislosti tiež poukázal na znenie ust. § 53 ods. 6 OZ s poukazom na to, čo má predstavovať výška odplaty za úver, pričom poukázal tiež na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoSr/1/2018 a sp. zn. 14Co/1016/2014. Pokiaľ priemerná výška odplaty v danom období bola 45,23 % pri poradí v prvej zmluve, resp. 45,60 % pri poradí druhej zmluvy, tieto hodnoty neboli podstatným spôsobom prevýšené. Za podstatné prevýšenie pritom považoval také, ktoré je viac ako 25 až 27 % bodov. Ďalej mal za to, že pri určení neplatnosti dohody v časti úrokových sadzieb súd rozhodol aj v rozpore s ust. § 497 a § 502 Obchodného zákonníka. Sporové strany sa dohodli na odplatnom požičaní peňažných prostriedkov. Zmluvne prejavenej vôle účastníkov konania teda zodpovedá, aby súd - pri zákonných a dôvodných pochybnostiach o výške úrokov určil, aká výška je primeraná, aká už nie je a na základe takého posúdenia rozhodol. V neposlednom rade mal za to, že

vecná nesprávnosť posúdenia neplatnosti úrokovej sadzby vychádza aj z toho, že samotný záver súdu o nedodržaní písomnej formy úverovej zmluvy vylučuje záver súdu o neplatnej úrokovej sadzbe. Pokiaľ totiž súd posudzoval úrokovú sadzbu, potom sa javí, že zmluvu považuje za uzavretú.

14. Mal tiež za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym záverom, pokiaľ posúdil v zmluvách absenciu o konečnej splatnosti úveru. V tomto smere poukázal na výklad Súdneho dvora EÚ vo veci C - 42/15 a urobil právny záver o tom, že náležitosť v citácii „konečná splatnosť“ nepozná ani unijné právo a od 1.5.2018 ani vnútroštátne právo. Preto tejto náležitosti nie je možné priradiť žiadny účel, ktorý by malo plniť, preto ide o neprípustný záver o bezúročnosti úveru. Okrem toho namietal aj skutkové závery súdu o tom, že uzavreté zmluvy neobsahujú uvedenie konečnej splatnosti úveru. Mal za to, že uvedenie konečnej splatnosti treba vykladať vo vzájomných súvislostiach. Zmluva o revolvingovom úvere požadované informácie obsahovala, a to spôsobom vyplývajúcim z obsahu jednotlivých dokumentov, ktoré podľa vôle zmluvných strán predstavovali jej neoddeliteľnú súčasť. V tejto súvislosti odkázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014-166: V citácii „v zmysle článku 7 zmluvných dojednaní (č.l. 138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky“.

15. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil. Mal za to, že súd prvej inštancie vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Zotrvával na stanovisku o tom, že v danom prípade išlo o nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a v súlade s ust. § 40 ods. 1 OZ za následok neplatnosť zmluvy. Zo zmluvných dojednaní, resp. žiadosti o uzavretie revolvingového úveru vyplýva, že riadnym vyplnením a následným podpisom žiadosti (zmluvy) všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Žalovanému následne v zmysle článku 2 ods. 2 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere vznikla povinnosť zaslať oznámenie veriteľa o schválení revolvingového úveru, čo by v prípade jeho totožnosti s ofertou mohlo predstavovať písomné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zo strany žalobcu k akceptácii, teda k prijatiu návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere 8500009560 zo dňa 26.1.2012 a č. 8100045874 zo dňa 26.7.2012 nedošlo. Žalovaný podstatné náležitosti vyplývajúce z úveru dopísal do bodu 6 žiadosti/zmluvy a túto podpísal až dňa 26.1.2012, kedy vyhotovil aj oznámenie veriteľa o schválení úveru (pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500009560) a dňa 26.7.2012, kedy vyhotovil aj oznámenie veriteľa o schválení úveru (pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100045874). Porovnaním parametrov úveru uvedených v návrhu žalobcu (bod 5) s parametrami uvedenými jednak v bode 6 žiadosti/zmluvy a jednak v oznámení o schválení úveru je evidentné, že tieto parametre, predstavujúce zákonom predpísané obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie sú totožné. Konkrétne žalobca vo svojom návrhu uvádza predpokladanú RPMN za úver 70 % a v reakcii žalovaného sa uvádza tento údaj vo výške 65,90% (pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500009560) a konkrétne žalobca vo svojom návrhu uvádza predpokladanú RPMN za úver 70 % a v reakcii žalovaného sa uvádza tento údaj vo výške 65,23 % (pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100045874). V danom prípade sa teda v skutočnosti jedná v zmysle § 44 ods. 2 OZ o nový návrh alebo protinávrh, ku ktorému akceptácii zo strany žalovaného v priebehu konania nedošlo. K nedostatku obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol, že v zmluvách vôbec nie je presný a konkrétny dátum prvej splátky, ani poslednej splátky. Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť dátum konečnej splatnosti úveru. Uvedený nedostatok spôsobuje následok vyplývajúci z § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom, že spotrebiteľský úver sa požaduje za bezúročný a bez poplatkov. Tiež mal za to, že záver súdu o neplatnosti dojednania o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ, je správny, pretože dohodnuté úrokové miery podstatne prevyšujú obvyklú úrokovú mieru. V tejto súvislosti poukázal na to, že úrokové miery stanovené Národnou bankou Slovenska podobného úveru v bankách pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad jeden rok do päť rokov v júli 2012 boli vo výške 13,02 %. Pokiaľ teda v zmluve o revolvingovom úvere č. 8100045874 zo dňa 26.7.2012 bol dohodnutý úrok z úveru vo výške 70 %, úrok bol dohodnutý medzi účastníkmi viac ako 5x vyšší. Uvedený záver obdobne platí aj vo vzťahu k zmluve o revolvingovom úvere č. 8500009560 zo dňa 26.1.2012, v ktorej bol dohodnutý úrok z úveru 70 %, pričom úrokové miery stanovené Národnou bankou Slovenska

podobného úveru v bankách pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v januári 2012 boli vo výške 13,08 %. Z uvedeného je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi bol viac ako 5x vyšší. V tejto súvislosti tiež poukázal na rozhodnutie KS v Prešove pod sp. zn. 20Co/12/2012 zo dňa 16.10.2012.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

17. Predmetom odvolacieho prieskumu sú výroky I. a III. napadnutého rozsudku. Odvolaním nebol napadnutý výrok II. rozsudku, ktorým súd konanie ohľadom zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.068,58 EUR od 10.05.2017 do 26.06.2017 zastavil, preto tento výrok nadobudol právoplatnosť a nebol podrobený odvolaciemu prieskumu.

18. Rozsudok je v napadnutej časti vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 16.6.2020 o 15.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 9.6.2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

20. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP, t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

21. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

22. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

23. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

24. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil sice správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

25. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

26. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov. Odvolací súd nezistil ani žiadne porušenie procesných práv a ani inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti (výroky I. a III.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov, a to z dôvodu, že v prejednávanom prípade žalobca so žalovaným neuzavrel písomné zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ust. § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v rozsudku popísaný spôsob uzatvárania spotrebiteľských zmlúv považoval za nekalú prax žalovaného, z ktorých dôvodov nebola dodržaná písomná forma zmluvy.

28. Podstatou odvolacích dôvodov predmetného odvolania je o. i. záver súdu o nedodržaní písomnej formy zmluvy, s ktorým odvolateľ nesúhlasil.

29. Právne závery súdu prvej inštancie o tom, že ani v jednom prípade nebola dodržaná písomná forma zmluvy, na základe čoho je potrebné oba poskytnuté úvery považovať za bezúročné a bezpoplatkové, sú vecne správne, aj keď z iných dôvodov.

30. Predmetom sporu je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami uzatvorenými dňa 26.1.2012 a dňa 26.7.2012.

31. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012, t.j. v znení účinnom v čase, kedy mali byť zmluvy uzavreté (ďalej len cit. zákona), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

32. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a § 10 ods. 1.

33. Podľa ust. § 43a ods.1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

34. Podľa ust. § 43c ods.1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

35. Podľa ust. § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

36. Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

37. Podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

38. V konaní nebolo sporné, že obe posudzované zmluvy sú zmluvami o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, na právne posúdenie ktorých sa vzťahuje predovšetkým právna úprava podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších zmien a predpisov.

39. Ako vyplýva z vyššie cit. ust. § 9 ods.1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Písomná forma jednostranného právneho úkonu, za ktorý je potrebné považovať jednak návrh na uzatvorenie zmluvy (oferta), jednak jeho akceptáciu, predpokladá existenciu dvoch náležitostí:

1. prejavu vôle, zachyteného v písomnej forme a 2. podpisu konajúcej osoby na danej písomnosti. Pokiaľ ide o písomnú formu dvojstranného právneho úkonu, ktorým je nepochybne zmluva dojednaná medzi dvomi zmluvnými stranami, zákon požaduje o.i., aby návrh smerujúci k uzavretiu zmluvy bol druhou zmluvnou stranou prijatý súhlasne. Súčasne platí, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

40. Sporným nebola skutková okolnosť, podľa ktorej žalobca v oboch prípadoch najprv na predmetných žiadostiach o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere vyplnil bod 5. predmetných žiadostí s označením údajov o požadovanom revolvingovom úvere v EUR (vyplňte), podpísal sa pod predmetnú žiadosť s vyplneným dátumom a podpisu dňa 24.1.2012, pokiaľ ide o zmluvu č. 8500009560 a s dátumom podpisu 25.7.2012, pokiaľ ide o zmluvu č. 810045874 s tým, že až následne žalovaný vyplnil bod 6. predmetných žiadostí s označením údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR (nevyplňajte) a súčasne sa podpísal pod obe žiadosti s vyznačeným dátumom podpisu 26.1.2012, pokiaľ ide o zmluvu č. 8500009560 a dátumom podpisu dňa 26.7.2012, pokiaľ ide o zmluvu č. 8100045874. Sporným tiež nie je, že žalovaný v súvislosti s vyplnením bodu 6. týchto dokumentov odoslal žalobcovi tiež Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

41. Porovnaním písomného návrhu na uzavretie zmluvy (žiadosti) a písomného prijatia tohto návrhu, v oboch prípadoch možno dospieť k záveru, že žalovaný ako veriteľ a súčasne ako druhá zmluvná strana, ktorej bol návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere (spotrebiteľskom úvere) určený, prijal návrh s odlišným obsahom, pretože jeho akceptácia návrhu podaného žalobcom (t.j. údaje v bode 6. žiadosti) uvádza vo vzťahu k úveru RPMN za úver 65,90% a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 62,79% v porovnaní s bodom 5. žiadosti, kde sa uvádza s predpokladanú RPMN za úver 70% a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27%, pokiaľ ide o zmluvu č. 8500009560 a akceptácia návrhu (údaje v bode 6. žiadosti) uvádza RPMN za úver 65,23% a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 56,09% v porovnaní s bodom 5. žiadosti, kde predpokladaná RPMN za úver je 70% a kde predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu predstavuje 60,27 %, pokiaľ ide o zmluvu č. 8100045874. Navyše v porovnaní s údajmi v bode 5., bod 6. obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe 9 %, pokiaľ ide o prvú zmluvu a v porovnaní s údajmi v bode 5., bod 6. obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe 8,75 %, pokiaľ ide o druhú zmluvu.

42. Pokiaľ ide o následné oznámenia o schválení úveru, ktoré v písomnej podobe vypracoval a podpísal žalovaný, v oboch prípadoch údaje v nich uvedené sa nezhodujú s údajmi uvedenými v bode 5. tej ktorej žiadosti.

43. Na základe uvedeného právne treba uzavrieť, že žalovaný odmietol podaný návrh na uzavretie zmluvy a jeho prijatie so zmenami, či už v podobe žalovaným vyplneného a následne podpísaného bodu 6. predmetnej žiadosti alebo v podobe žalovaným písomne vypracovaného a podpísaného oznámenia o schválení úveru, je novým návrhom, ktorý žalobca následne písomne neprijal, preto nedošlo k dojednaniu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere medzi stranami sporu ako zmluvnými stranami písomne.

44. A teda, hoci nepochybne reálne došlo k poskytnutiu úveru v oboch prípadoch, vzhľadom na nedodržanie písomnej formy oboch zmlúv, je potrebné považovať oba úvery síce za platne dojednané, súčasne s právnym následkom ich bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Pokiaľ žalobca splácal úver splátkami, v ktorých boli nepochybne zahrnuté tiež úroky a poplatky, na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie ako plnenie prijaté bez právneho dôvodu.

45. Nedôvodná je preto odvolacia námietka žalovaného, pokiaľ odvolateľ nesúhlasí s právnym zhodnotením súdu o absencii písomnej formy oboch úverových zmlúv.

46. V súlade so správnym záverom súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o nedodržanie písomnej formy oboch úverových zmlúv a z toho plynúci záver o ich bezúročnosti a bezpoplatkovosti, nie je relevantnou námietka odvolateľa, že tak vyplnené údaje v bode 5., tak vyplnené údaje v bode 6. žiadosti/zmluvy boli na jednej listine. Posudzovanie, či návrh na uzavretie zmluvy a tiež akceptácia návrhu sú alebo nie sú obsiahnuté na jednej a tej istej listine, nemá v zásade žiadne opodstatnenie na skúmanie dodržania písomnej formy spotrebiteľskej úverovej zmluvy. Nakoniec, súd prvej inštancie svoj záver o nedodržaní písomnej formy oboch úverových zmlúv ani nezaložil na tom, že nedostatkom zmlúv, čo do

jej predpísanej písomnej formy, mala byť okolnosť, či oferta a následne jeho akceptácia boli/neboli na jednej a tej istej listine.

47. Rovnako za nedôvodnú námietku odvolateľa odvolací súd vzhliadol jeho nesúhlasné stanovisko s posúdením oznámenia o schválení úveru zo strany súdu prvej inštancie ako jednostranného právneho úkonu prijatia návrhu, dôvodiac, že predmetné oznámenie bolo len rekapituláciou údajov vyplývajúcich zo zmluvy a zmluvných dojednaní. Relevantným totiž v konaní bolo to, že tak bod 6., ako oznámenie o schválení úveru v oboch prípadoch úverových zmlúv vypracoval a podpísal žalovaný a súčasne, že žalobca sa následne pod nich nepodpísal, teda sám neodsúhlasil akceptáciu návrhu so zmenami, čím neodsúhlasil odmietnutie jeho návrhu. Na základe uvedeného nebol zavŕšený proces uzavretia zmluvy v jej zákonom predpísanej písomnej formy, s ktorou zákon č. 129/2010 Z. z. spája právny následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

48. Zo všetkých uvedených dôvodov je napokon nedôvodná odvolacia námietka, podľa ktorej žalovaný vytýka súdu prvej inštancie, že jeho záver uvedený v bode 64. napadnutého rozsudku nie je v súlade so skutočnosťami vyplývajúcimi z dokazovania a ani v súlade s právnymi predpismi. Naopak, je správny právny záver súdu tom, že žalobca so žalovaným neuzavrel písomné zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012 a že obe zmluvy sú v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 tohto zákona.

49. Správny je potom právny záver súdu prvej inštancie o tom, že pokiaľ žalobca splácal úver, síce poskytnutý na základe platne uzavretej zmluvy, ale súčasne bezúročný a bezpoplatkový, splátkami, v ktorých boli nepochybne zahrnuté tiež úroky a poplatky, na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie ako plnenie prijaté bez právneho dôvodu.

50. V danom prípade, tak ako správne uzavrel súd prvej inštancie, žalovaný prijal od žalobcu celkovú sumu 4.723,67 EUR, z ktorej žalovanému vrátil 9.792,25 EUR, v konečnom dôsledku sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu práve o žalovanú sumu 5.068,58 EUR, pretože prijal plnenie bez právneho dôvodu v podobe úrokov a poplatkov v spotrebiteľských úveroch zahrnutých.

51. Samotný právny záver o nedodržaní písomnej formy spotrebiteľskej úverovej zmluvy, má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť oboch spotrebiteľských zmlúv. Uvedené znamená, že nebolo potrebné zaoberať sa ďalšími v odvolaní uvedenými námietkami, pokiaľ ide o súdom prvej inštancie zhodnotenie absencie niektorých podstatných náležitostí oboch zmlúv. Súd sa z tohto dôvodu preto nimi nezaoberal, pretože ich posúdenie je z hľadiska posúdenia vecnej správnosti záveru súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti oboch úverových spotrebiteľských zmlúv, z dôvodu absencie písomnej formy oboch zmlúv, nadbytočným.

52. Pretože žalovaný je s úhradou požadovanej istiny stále v omeškaní, je povinný zaplatiť žalobcovi tiež úroky z omeškania v jeho zákonnej výške 5% ročne od 27.6.2017 do zaplatenia tak, ako správne rozhodol súd prvého stupňa.

53. Žalobca bol v konaní úspešný. Späzatie žaloby ohľadne časti úrokov z omeškania je potrebné považovať za jeho nepatrný neúspech v konaní, a preto súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, t.j. v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP.

54. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

55. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a súčasne mu z tohto dôvodu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 251 CSP).

56. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).